

INFORMATOR

NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM” PRZY PSS W GORZOWIE WLKP.

ROK V - Nr 4 (52)

KWIECIEŃ 1986 r.

Do użytku wewnętrznego

1 MAJA - ŚWIĘTO PRACY

Tradycyjnie już od 1890 roku obchodzić będziemy uroczyste święto klasy robotniczej. W roku bieżącym już po raz 96 obchodzić będziemy 1 Maja.

Trasa pochodu będzie inna niż w latach ostatnich.

Czoło pochodu usytuowane będzie na ul. Sikorskiego na wysokości ul. Garbary i parku „Wiosny Ludów”, skąd nastąpi przemarsz ul. Sikorskiego. Rozwiązanie pochodu będzie miało miejsce na początku ul. Warszawskiej na wysokości ul. Teatralnej.

Zaloga naszej Spółdzielni stanowić będzie początek kolumny VII, w której uczestniczyć będą również pozostałe jednostki handlowe z naszego miasta.

Miejscem zbiórki naszej załogi jest początek ul. Kosynierów Gdyńskich od strony ul. Sikorskiego, o godzinie 9.30.

Serdecznie wszystkich zapraszamy do udziału w manifestacji 1-Majowej.

REDAKCJA

BUDŻET ZWIĄZKOWY

Na ostatnim posiedzeniu plenarnym Zarządu Związku rozpatrzone i zatwierdzone sprawozdanie finansowe zakładowej organizacji związkowej za rok 1985 oraz uchwalono preliminarz budżetowy na rok bieżący.

Plan dochodów i wydatków za rok ubiegły zamknął się sumą około 1,5 miliona zł.

Na pozycje dochodowe złożyły się wpływy ze składek pracowniczych i ze składek od emerytów i rencistów, różne wpływy oraz pozostałość z roku 1984.

Plan wydatków zrealizowano w sumie około 900 tys. zł tj. 62% planu.

Najwięcej środków, bo aż 523.750 zł skierowano na działalność socjalną dla członków związku.

Wypłacono dla 88 członków związku zasiłki statutowe na sumę 317 tys. zł z czego:

a) z tytułu urodzenia dziecka 42 przypadki po 3 tys. zł = 126.000

b) z tytułu zgonu członka rodziny 39 przypadków po 4 tys. zł = 156.000

c) z tytułu zgonu członka związku 7 przypadków po 5 tys. zł = 35.000

Około 200 tys. wydatkowano na pomoc dla emerytów na zapomogi dla pracujących członków związku oraz na pomoc dla dzieci i młodzieży. Ponad 45 tys. zł wydatkowano na wypoczynek po pracy. Pozostałą sumę wykorzystano na pokrycie kosztów działalności organizacji związkowej. Kwota ponad 500 tys. zł stanowi nadwyżkę budżetową, która zasilą budżet roku 1986.

Według oceny Komisji Rewizyjnej działalność finansowa Zarządu Związku była prawidłowa i cechowała ją skrupulatność i oszczędność.

Równocześnie Zarząd Związku uchwalił preliminarz na rok 1986, który zamyka się po stronie dochodów i wydatków kwotą około 1,4 tys. zł.

52,6% wydatków skierowano na sprawy socjalne. Stanowi to sumę 711.000 zł.

Drugą znaczącą pozycją wydatków jest kwota 160 tys. na zorganizowanie wypoczynku po pracy (np. wycieczki).

Trzecim kierunkiem wydatków jest działalność organizacyjna. Są tu planowane wydatki, na obsługę sekretariatu związku, materiały i środki biurowe, delegacje i koszty podróży, wieńce i kwiaty, organizacja narad i posiedzeń itp.

Planuje się również rezerwę budżetową w wysokości 100 tys. zł, która służyć będzie jako środek zabezpieczający na pokrycie nie przewidzianych wydatków, których nie planowano.

Decyzję w tej sprawie — co do kierunków wydatkowania — może podjąć Zarząd lub Zebranie Delegatów.

T.J.

PODZIĘKOWANIE

Komitet Budowy Pomnika — Szpitala Centrum Zdrowia Matki-Polki wyraża gorące podziękowanie za okazaną pomoc.

Skierowany do wszystkich Pań Apel — o rezygnacji z tradycyjnego „kwiatka” z okazji Dnia Kobiet — i przekazania tych pieniędzy na budowę Pomnika — został przyjęty z aprobatą przez 80% zatrudnionych kobiet.

Pozwoli to, na przekazanie sumy 50 tys. zł na ten szlachetny cel oraz ograniczy znaczny niedobór środków finansowych na Zakładowym Funduszu Socjalnym.

GRATULUJEMY!

Z okazji 40-lecia PRL i z okazji „Dnia Handlowca” na zorganizowanych akademiach w dniach 25 października ub. roku i 29 stycznia br. zostały odznaczone następujące osoby:

1. Mermela Stanisław	— Złotym Krzyżem Zasługi
2. Pańkowski Stefan	— Złotym Krzyżem Zasługi
3. Kobryniewicz Helena	— Złotym Krzyżem Zasługi
4. Michałowska Maria	— Złotym Krzyżem Zasługi
5. Rubacha Irena	— Złotym Krzyżem Zasługi
6. Nowaczyńska Aniela	— Złotym Krzyżem Zasługi

7. Stankiewicz Edward	— Srebrnym Krzyżem Zasługi
8. Giniewski Kazimierz	— Srebrnym Krzyżem Zasługi
9. Ruta Przemysław	— Srebrnym Krzyżem Zasługi
10. Rysiowski Marian	— Srebrnym Krzyżem Zasługi
11. Raćko Krystyna	— Brązowym Krzyżem Zasługi
12. Kowalewska Rozalia	— Brązowym Krzyżem Zasługi
13. Budna Maria	— Brązowym Krzyżem Zasługi
14. Klewin Jan	— Medalem 40-lecia PRL
15. Gajewski Stanisław	— Medalem 40-lecia PRL
16. Kalinowski Tadeusz	— Medalem 40-lecia PRL
17. Jabłoński Tadeusz	— Medalem 40-lecia PRL
18. Ruta Przemysław	— Medalem 40-lecia PRL
19. Barylska Maria	— Medalem 40-lecia PRL
20. Dopierała Ryszard	— Medalem 40-lecia PRL
21. Zawadzki Piotr	— Medalem 40-lecia PRL
22. Tchórz Stanisław	— Medalem 40-lecia PRL
23. Kopacz Jerzy	— Medalem 40-lecia PRL
24. Laskowski Edmund	— Medalem 40-lecia PRL
25. Rubacha Irena	— Medalem 40-lecia PRL
26. Pryłowska Zenona	— Medalem 40-lecia PRL
27. Toboła Stanisław	— Medalem 40-lecia PRL
28. Guzewicz Henryk	— Medalem 40-lecia PRL
29. Ozimek Stefan	— Medalem 40-lecia PRL
30. Raćko Krystyna	— Medalem 40-lecia PRL
31. Dąbrowski Stanisław	— Medalem 40-lecia PRL
32. Korsak Marian	— Medalem 40-lecia PRL
33. Paternowski Ryszard	— Medalem 40-lecia PRL
34. Jasiński Adam	— Medalem 40-lecia PRL
35. Nowaczyk Antoni	— Medalem 40-lecia PRL
36. Wasilewicz Jadwiga	— Medalem 40-lecia PRL
37. Haloń Franciszek	— Medalem 40-lecia PRL
38. Korzeniowski Kazimierz	— Medalem 40-lecia PRL
39. Gralewska Kieżun Bożena	— Medalem 40-lecia PRL
40. Zienkiewicz Halina	— Medalem 40-lecia PRL
41. Derkiewicz Danuta	— Medalem 40-lecia PRL
42. Szmajewski Eugeniusz	— Medalem 40-lecia PRL
43. Melińska Maria	— Medalem 40-lecia PRL
44. Czarkowska Lucyna	— Medalem 40-lecia PRL
45. Szara Jadwiga	— Medalem 40-lecia PRL
46. Szumińska Wanda	— Medalem 40-lecia PRL
47. Kwitkowska Wanda	— Medalem 40-lecia PRL
48. Maniecki Antoni	— Medalem 40-lecia PRL
49. Frank Jerzy	— Medalem 40-lecia PRL
50. Mazowiecka Aurelia	— Medalem 40-lecia PRL
51. Przesmycka Krystyna	— Medalem 40-lecia PRL
52. Rysiowski Marian	— Medalem 40-lecia PRL
53. Sierpińska Janina	— Medalem 40-lecia PRL
54. Serpina Janina	— Medalem 40-lecia PRL
55. Śnieg Zbigniew	— Medalem 40-lecia PRL
56. Walkowiak Stanisław	— Medalem 40-lecia PRL
57. Zakrzewska Kazimiera	— Medalem 40-lecia PRL
58. Ulićkin Felicja	— Medalem 40-lecia PRL
59. Nowakowski Roman	— Medalem 40-lecia PRL
60. Jaworska Elżbieta	— Medalem 40-lecia PRL
61. Jurec Aleksander	— Medalem 40-lecia PRL
62. Juniewicz Anna	— Medalem 40-lecia PRL
63. Imańska Krystyna	— Medalem 40-lecia PRL
64. Gudynowska Eugenia	— Medalem 40-lecia PRL
65. Erencowicz Urszula	— Medalem 40-lecia PRL
66. Chojnacka Jadwiga	— Medalem 40-lecia PRL
67. Adamczak Janina	— Medalem 40-lecia PRL
68. Piaskowska Jadwiga	— Medalem 40-lecia PRL
69. Piechota Halina	— Medalem 40-lecia PRL
70. Parys Apollonia	— Medalem 40-lecia PRL
71. Naumowicz Zofia	— Medalem 40-lecia PRL
72. Łyśniewska Jadwiga	— Medalem 40-lecia PRL
73. Kałek Marianna	— Medalem 40-lecia PRL
74. Kassian Edward	— Medalem 40-lecia PRL
75. Jakubiel Halina	— Medalem 40-lecia PRL
76. Jaworska Halina	— Medalem 40-lecia PRL

Dalszy ciąg listy osób odznaczonych i wyróżnionych zamieścimy w następnym numerze Informatora.

M.W.

ZASIŁKI WYRÓWNAWCZE

1. Z tytułu przeniesienia do innej pracy w związku ze stwierdzeniem nosicielstwa choroby zakaźnej.

To świadczenie przysługuje pracownikowi, który wskutek podjęcia pracy w tym samym lub innym zakładzie w związku ze stwierdzeniem nosicielstwa zarazków choroby zakaźnej uzyskuje obniżone wynagrodzenie.

Po stwierdzeniu przez terenowego inspektora sanitarnego nosicielstwa zarazków choroby zakaźnej wypłaca

się zasiłek wyrównawczy w wysokości różnicy między przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem z ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych przed powstaniem prawa do tego zasiłku, a wynagrodzeniem osiąganym po podjęciu pracy w tym samym lub innym zakładzie. Zasiłek wypłaca się nie dłużej niż przez 3 miesiące (90 dni) nawet, gdy praca za obniżonym wynagrodzeniem była wykonywana przez okres dłuższy.

W razie zbiegu uprawnień do zasiłku wyrównawczego i do świadczenia wyrównawczego z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, wypłaca się tylko zasiłek wyrównawczy.

Zasiłek ten nie przysługuje pracownikom uprawnionym do pobierania rent z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Biura Wypłat Rent Kolejowych.

2. Z tytułu odbywania rehabilitacji zawodowej.

Zasady odbywania rehabilitacji zawodowej uprawniającej do zasiłku wyrównawczego z tego tytułu określa rozporządzenie Rady Ministrów z 27 grudnia 1974 r.

Świadczenie to przysługuje osobom ze zmniejszoną sprawnością, wykonującym pracę z obniżonym wynagrodzeniem w okresie rehabilitacji prowadzonej: w zakładach i międzyzakładowych ośrodkach rehabilitacji zawodowej; w zakładach pracy na wyodrębnionych stanowiskach dostosowanych do potrzeb adaptacji lub przyuczenia do określonej pracy.

Zasiłek wyrównawczy przysługuje za cały okres rehabilitacji, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące i stanowi różnicę między przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem z okresu przed powstaniem prawa do zasiłku, a wynagrodzeniem osiąganym po podjęciu pracy z obniżonym zarobkiem w okresie rehabilitacji zawodowej.

Świadczenia tego nie wypłaca się, jeżeli pracownik odbywający rehabilitację był niezdolny do pracy z powodu choroby lub opieki przez pełny miesiąc kalendarzowy. Jeżeli niezdolność do pracy z powodu choroby w okresie pobierania zasiłku wyrównawczego trwała kilka dni w miesiącu, zasiłek ten wypłaca się za cały miesiąc kalendarzowy.

Wypłatę tego świadczenia wstrzymuje się, jeżeli pracownik poddany rehabilitacji uniemożliwia jej prowadzenie lub jeśli została ona zakończona przed upływem 24 m-cy od daty jej rozpoczęcia albo komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia stwierdziła niecelowość dalszej rehabilitacji.

3. Świadczenia wyrównawcze dla osób, które uległy wypadkowi przy pracy lub zachorowały na chorobę zawodową.

Podstawę prawną przyznania i wypłaty owego świadczenia stanowi ustawa z 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Świadczenie wyrównawcze przysługuje poszkodowanemu w wypadku przy pracy lub osobie, która zachorowała na chorobę zawodową, jeżeli doznała ona stałego albo długotrwałego uszczerbku na zdrowiu co najmniej w wysokości 20%, a obniżenie wynagrodzenia z tego tytułu wynosi co najmniej 10%.

Świadczenia tego nie wypłaca się, jeżeli poszkodowanego uznano za inwalidę jednej z grup inwalidzkich w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową i pobiera on z tego tytułu rentę inwalidzką.

Wysokość świadczenia wyrównawczego nie może przekraczać 30% wynagrodzenia pobieranego przez poszkodowanego przed wypadkiem lub zachorowaniem na chorobę zawodową i stanowi różnicę między wynagrodzeniem przed wypadkiem lub zachorowaniem, a zarobkiem osiąganym z tytułu zatrudnienia po wypadku (zachorowaniu).

Świadczenia wyrównawcze wypłaca się najwyżej przez 3 lata. Dokonuje tego zakład pracy zatrudniający w czasie wypadku lub powstania choroby zawodowej, również po podjęciu przez poszkodowanego zatrudnienia w innym zakładzie.

4. Jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, w drodze do pracy lub z pracy albo z tytułu choroby zawodowej.

Na podstawie art. 9 ustawy z 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych jednorazowe odszkodowanie wypłaca się pracownikowi, który w wyniku takiego wypadku lub choroby doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, albo w razie zgonu poszkodowanego — jego rodzinie. Stały, długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wy-

padkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustalają komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

Jednorazowe odszkodowanie wynosi 1.000 zł za każdy procent orzeczonego uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 4.000 zł. Odszkodowanie to wzrasta o 20.000 zł, jeżeli poszkodowanego zaliczono do I grupy inwalidów. W razie pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej co najmniej o 10% w stosunku do uszczerbku będącego podstawą odszkodowania przewiduje się możliwość zwiększenia tego świadczenia.

UCHWAŁA III KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW FEDERACJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH PRACOWNIKÓW „SPOŁEM” W PRL Z DNIA 24.01.86

III Krajowy Zjazd Delegatów stwierdza, że organa Federacji w swej działalności kierowały się uchwałami poprzednich Zjazdów i bieżącymi potrzebami załóg pracowniczych spółdzielczości spożywców, dążąc do poprawy ich warunków pracy, bytu materialnego i poza materialnych wartości wyższego rzędu.

Spółeczno-gospodarcze uwarunkowania, kształtujące sytuację w kraju, stanowiły barierę utrudniającą wykonanie przyjętych zamierzeń, oddalały perspektywy pozytywnych rozwiązań problemów spółdzielczości spożywców, w szczególności systemowej poprawy sytuacji finansowej spółdzielczości i ograniczenia dysproporcji płacowych w stosunku do pozostałych gałęzi gospodarki narodowej.

Zjazd ocenia, że realizację przyjętych uchwał hamowały nie tylko trudności obiektywne, wynikające z powszechnego przełamывania kryzysu gospodarczego. Przyczyn szukać należy także w biurokratycznych metodach zarządzania, bierności, niegospodarności, kompleksie niemożności efektywniejszej pracy, niekompetencji. Stan ten obciąża nie tylko organa administracji państwowej i terenowej, nie zawsze przychylnie ustosunkowanej do spółdzielczości spożywców, ale w dużym stopniu i administrację gospodarczą.

III Zjazd zauważa, że istotnym czynnikiem wykonania uchwał poprzednich i obecnego Zjazdu powinna być postawa i zaangażowanie całego aktywu związkowego. Pozory aktywności na pokaz nie zjedną nam załóg pracowniczych a bez ich efektywnej pracy i rzetelnego poparcia nie możemy oczekiwać rezultatów w postaci społeczno-gospodarczego rozwoju spółdzielni na miarę potrzeb społeczeństwa.

III Zjazd uznaje za konieczne kontynuowanie wysiłków na rzecz egzekwowania tych zapisów w uchwałach zjazdowych, które nie straciły swej aktualności, a uzupełnione zostały nowymi zadaniami w toku dzisiejszych obrad.

I. PROBLEMY EKONOMICZNO-ZAWODOWE:

1. Konieczne jest stworzenie systemowe ekonomicznych instrumentów, które zahamują regres środków na inwestycje oraz proces dekapitalizacji majątku trwałego spółdzielczości „Społem”. Federacja wystąpi w tej sprawie do kompetentnych czynników.
2. Federacja czuwać będzie nad konsekwentnym realizowaniem uchwały nr 164/84 Rady Ministrów z dnia 14.XII.1984 r. w sprawie poprawy sytuacji finansowej handlu. Zadaniem jest przeciwdziałanie sytuacji, w której założono podwyżkę marż, przy jednoczesnym podwyższeniu stopy podatku dochodowego i cofnięciu ulg podatkowych, nie powoduje poprawy sytuacji finansowej „Społem”.
3. Federacja przeanalizuje realizację wniosków z Uchwały Komitetu Wykonawczego z dnia 10 maja 1985 r. w sprawie poprawy sytuacji finansowej spółdzielczości spożywców i podejmie w tej sprawie stosowne działania.
4. Federacja przystąpi do pracy nad nowym, integrującym środowisko pracowników „Społem”, układem zbiorowym pracy, kreującym system wynagradzania pracowników, odpowiadający specyfice spółdzielczości spożywców, ściśle wiążącym poziom i sposób obliczania wynagrodzenia z jakością i wydajnością pracy. Nowy układ zbiorowy pracy powinien również

spełniać funkcje przeciwdziałające pogłębieniu się dysproporcji pomiędzy płacą w gospodarce narodowej a w spółdzielczości spożywców.

5. Federacja dążyć będzie do podnoszenia prestiżu społecznego zawodów występujących w spółdzielczości spożywców poprzez krzewienie wysokiej etyki pracy w drodze propagowania wybitnych osiągnięć zawodowych i pozytywnych postaw zawodowych i związkowych. W celu realizacji tych zamierzeń będziemy m.in. inicjować współzawodnictwo o kryteriach związanych z jakością pracy tak sformułowanych i rozpropagowanych by rozbudzały wśród załóg — uczestników i obserwatorów — emocje autentyczne i pozytywne.
6. Federacja podejmie działania zmierzające do stworzenia systemu corocznego podwyższania najniższego wynagrodzenia obowiązującego w kraju.
7. Federacja podejmie działania w kierunku ograniczenia nadmiernej ilości sporządzanych sprawozdań, analiz i informacji. Przez doskonalenie wewnętrznych struktur organizacyjnych powinno się likwidować przerosty zatrudnienia w grupie pracowników administracji.
8. Federacja zaniepokojona praktyką dokonywania częstych, jednostkowych podwyżek cen, wystąpi do MHWIU z uwagą, iż takie decyzje rządowe powodują dezorganizację pracy handlu, dodatkowe obciążenie fizyczne i psychiczne naszych załóg oraz zbędne wydatkowanie środków na wynagrodzenie związane z przecenami dokonywanymi w dni ustawowo wolne od pracy bądź w porze nocnej.
9. Na podstawie wniosków wynikających z raportu dążyć będzie do ich konsekwentnej realizacji. Równocześnie Federacja będzie uczestniczyła w pracach międzyfederacyjnego zespołu ds. opracowania raportu o stanie handlu w Polsce.
10. Federacja wystąpi do Zarządu „Społem” CZSS w sprawie systemu odpłatności Zakładów Handlu na rzecz Oddziałów Wojewódzkich „Społem” CZSS w kierunku ich urealnienia.
11. Federacja inspirować będzie Zarząd „Społem” CZSS i Zrzeszenie Zakładów Własnych w kierunku reaktywowania gield wynalazczości.

II. WARUNKI PRACY:

1. Federacja będzie czynić starania w kierunku:
 - a) określenia w drodze odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego do Kodeksu Pracy (art. 20 § 2) norm minimalnych określających bezpieczne i higieniczne warunki pracy w placówkach spółdzielczości spożywców.
 - b) Opracowania wspólnie z CZSS podstawowych zestawów sprzętu niezbędnego na każdym stanowisku pracy pod kątem BHP i doprowadzenia do istotnej poprawy w zakresie wyposażenia technicznego stanowisk pracy, pod kątem poprawy warunków pracy.
 - c) Doskonalenia organizacji pracy, zmniejszenia jej czasu i energochłonności.
 - d) Upowszechniania pozytywnych doświadczeń zakładów pracy przodujących w zakresie warunków pracy i jej organizacji.
2. Federacja wystąpi:
 - a) Do Zarządu „Społem” CZSS oraz Zrzeszenia Zakładów Własnych by poprzez swoje Zakłady Produkcji i Usług Technicznych podjęły się produkcji sprzętu drobnego i pomocniczego dla wszystkich działalności „Społem”.
 - b) Do Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z wnioskiem o nowelizację Zarządzenia nr 7 z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie czasu pracy placówek handlowych, zakładów gastronomicznych i usługowych. Propozycje zmian powinny dotyczyć w szczególności:
 - uchylenia przepisu zakazującego zamykania sklepów w czasie przyjęcia towarów w obiektach niedostosowanych do tego technicznie,
 - wprowadzenie możliwości zamykania na czas pracy jednej zmiany w poniedziałek sklepów wielozmianowych otwartych w wolne soboty.

SPORT ❖ ROZRYWKA ❖ LITERATURA ❖ HUMOR

BONIEK I JEGO RYWALE KARL-HEINZ RUMMENIGGE — R F N

Urodzony 25 września 1955 roku. „Bawarska Strzała”, „Biała błyskawica”, dla przyjaciół „Kalle”. Technika, szybkość, strzały drybling — wszystko na najwyższym poziomie. Przeplatane fajerwerkami w prawdziwie południowoamerykańskim stylu.

Jeden ze szkoleniowców Bayern Monachium, Werner Kirms, w roku 1974 odkrył go w regionalnej drużynie Lippstadt. Po dwóch latach stał się pełnoprawnym partnerem Maiera, Beckenbauera, Gerda Muellera i obecnego menedżera bawarczyków — Uli Hoenessa. Wspólnie osiągnęli europejski Puchar Mistrzów i światowy Puchar Interkontynentalny. 6 października 1976 r. na stadionie Ninian Park w Cardiff debiutował w reprezentacji.

W roku 1979 uznano go drugim piłkarzem Europy, zaś w dwóch następnych — bezdyskusyjnie pierwszym. Zanim został kapitanem drużyny narodowej, z dobrej strony pokazał się na argentyńskim Mundialu. A już — zakończone triumfem RFN — mistrzostwa Europy 1980 roku były właściwie imprezą Rummenigge. No, może w pewnym stopniu jeszcze Schustera.

Na swój drugi Mundial, do Hiszpanii, jechał ze znakomitymi referencjami, w wyborczej formie, pełen optymizmu. Kontuzja przekreśliła co prawda marzenia o zaszczytach najwyższych, ale w takiej sytuacji naprawdę ogromny wkład w tytuł wicemistrzowski, drugą lokatę w tabeli strzelców i miejsce w trójce największych gwiazd turnieju traktować należy jako wielkie zwycięstwo „Kalle”.

Od sezonu 1984—85 Rummenigge podpisał kontrakt z Interem Mediolan. 10-letnią grę w Bundeslidze zakończył z dorobkiem 162 goli w 310 meczach i trzema tytułami króla strzelców. Podczas oficjalnego przywitania z publicznością Stadio Meazza przyrzekł, że doloży starą, by Inter odzyskał świetność z lat 60-tych.

Najwięcej meczów w reprezentacji RFN — 103 — rozegrał Beckenbauer, najwięcej bramek — 68 — zdobył Mueller. „Kalle” pragnie poprawić obydwie rekordy i bardzo konsekwentnie się do nich zbliża. Pomaga mu w tym niesłychanie sumienne podejście do sportu. Stroni od papierosów i alkoholu. Jedyny nałóg to ... angielska herbata. Potrafi wypić kilkanaście szklanek dziennie.

Po wyjeździe Karla-Heinza do Italii ze składu Bayeru nie zniknęło nazwisko Rummenigge. Młodszy o 9 lat Michael ma wszystkie dane, by kontynuować rodzinną sztafetę sukcesów. Do Monachium przybył również z Borussia i z oczywistych względów start miał znacznie łatwiejszy niż brat. Zresztą pod wieloma względami go przypomina, a pod jednym nawet przewyższa. W kadrze bowiem „Kalle” debiutował w wieku 21 lat, zaś „Micha”, kiedy miał 19.

Czyżby jeszcze większy talent?

BONIEK: — Jeden z najlepszych napastników świata. Najregularniej umieszcza piłkę w siatce przeciwnika. Jeszcze większą karierę przepowiadam mu w lidze włoskiej.

H.G.

ANEGDOTY

W czasie egzaminu na wydziale prawa egzaminator pyta:

- Jaka jest najwyższa kara za bigamię?
- Dwie teściowe — odpowiada student.

*

Aktorowi grającemu w filmie główną rolę reżyser udziela wskazówek:

- A teraz skocz pan z mostu w nurt rzeki!
- Ależ ja nie umiem pływać...
- Nie szkodzi! To i tak jest scena finałowa.

Co to jest półprzewodnik?

— Człowiek, który oprowadza wycieczki na pół etatu.

*

Przybiega mały Szkot do domu i chwali się ojcu:

— Tato zaoszczędziłem całego funta!

— Jak to zrobiłeś?

— Uczepiłem się tyłu autobusu i nie musiałem płacić za bilet.

— Gdybyś się uczepił taksówki — burczy niezadowolony ojciec — zaoszczędziłbyś najmniej pięć funtów.

*

Ludożercy szykują śniadanie dla króla. Zamierzają ugotować śliczną blondyneczkę. Nagle przybiega sługa pałacowy i woła:

— Uwaga kucharze! Szef życzy sobie, żeby mu śniadanie podać do łóżka na surowo!

*

Pracownik do zwierzchnika:

— Ja tu pracuję na półetatu, więc proszę krzyżować na mnie półgłosem!

*

Wyciąg z protokołu sporządzonego przez policjanta w Chicago:

„W parku znalazłem zwłoki nieznanego mężczyzny, które wykazywały szereg ran kłutych. Dwie rany miały wielkość monet 5-centowych, trzy wielkość 10 centów i dwie wielkość 50 centów. Razem siedem ran ogólnej wartości 1 dolar i 40 centów”.

*

Żołnierz wysłał depeszę do dziewczyny:

„Jeżeli w sobotę będę mógł, to przyjadę”.

„Przyjeżdżaj, będziesz mógł” — oddepeszowała dziewczyna.

PRZEPIS PO POLSKU

Wziąć tego, czego nie ma.

Dodać soli i kminku,

potem zmieszać z tym, czego brak chwilowo na rynku.

Mieszać długo, dokładnie —

jak się znudzi, to przestać

i posypać tym, na co absolutnie nas nie stać.

Można smażyć lub upiec,

lub przypalać na rożnach,

polewając tym, o czym

nawet marzyć nie można!

Wszyscy u nas to jedzą —

dla każdego wystarczy,

na czym właśnie polega

polski cud gospodarczy.

Marian Załucki

INFORMATOR NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM” w Gorzowie Wielkopolskim. Adres: Gorzów Wlkp., ul. Marchlewskiego 61. Redaguje zespół w składzie: Marla Woronko, Tadeusz Jabłoński, Henryk Gieszczyk. Nakład 600 szt.

SZGraf, Z-d nr 10 600 szt. zam. 543 04. 86 — D7/4

